

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9So/154/2014
Identifikačné číslo spisu: 2011200054
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:2011200054.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Judity Kokolevskej v právnej veci navrhovateľa: Ing. U. Y., bytom V., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa, ústredie, Ul. 29. augusta č. 8, Bratislava, o zvýšenie dôchodku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 12. augusta 2014, č.k. 43Sd/9/2011-147, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 12. augusta 2014, č.k. 43Sd/9/2011-147, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave rozsudkom z 12. augusta 2014, č.k. 43Sd/9/2011-147, potvrdil rozhodnutie odporkyne číslo XY zo dňa 09.12.2010, ktorým podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) a Opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 404/2010 Z.z. (ďalej len Opatrenie č. 404/2010 Z.z.) od 01.01.2011 zvýšila invalidný dôchodok navrhovateľa, považovaný za starobný dôchodok, o 5,40 € na 302,40 € mesačne.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal z dávkového spisu odporkyne preukázané, že navrhovateľovi bol od 17.12.1991 z dôvodu čiastočnej invalidity, ktorá vznikla následkom pracovného úrazu utrpeneho dňa 08.07.1960 priznaný čiastočný invalidný úrazový dôchodok. Súčasne mal preukázané, že od 26.02.1996 bol navrhovateľ uznaný invalidným podľa § 29 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení zákona č. 194/1994 Z.z., ale invalidita nebola uznaná následkom pracovného úrazu. Navrhovateľovi bol na tom základe rozhodnutím odporkyne číslo XY z 20.03.1996 od 26.02.1996 priznaný invalidný dôchodok; uvedené rozhodnutie bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. Z-2-18S 302/93-331 zo dňa 14.12.2004 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5So/44/2005 z 23.03.2007. Invalidný dôchodok bol k 31.12.2010 vyplácaný v sume 297 € mesačne.

Krajský súd zdôraznil, že predmetom terajšieho súdneho konania je iba rozhodnutie odporkyne z 09.12.2010 o zvýšení dôchodku od 01.01.2011 a súd sa preto nemôže zaoberať inými nárokmi navrhovateľa a posudzovaním jeho zdravotného stavu. Dospel k záveru, že dôchodok navrhovateľa bol od 01.01.2011 zvýšený o 1,8%, teda o 5,40 € na 302,40 € mesačne v súlade s § 82 zákona č. 461/2003 Z.z. a Opatrením č. 404/2010 Z.z., preto rozhodnutie odporkyne z 09.12.2010 ako súladné so zákonom potvrdil.

Rozsudok krajského súdu napadol navrhovateľ včas podaným odvolaním. Namietol okolnosť, že mu ani zo strany Centra právnej pomoci nebol priznaný zástupca z radov advokátov. Poukázal na to, že pracovný úraz utrpel v roku 1960 u zamestnávateľa KOVOVÝROBA Trnava), že Mesto Trnava mu ako právny nástupca uvedeného zamestnávateľa nevyplatilo bolestné, ani sťaženie spoločenského uplatnenia. Poukázal na to, že invalidným v roku 1996 bol uznaný nie pre pracovný úraz, čo považuje za podvod. V roku 1998 si obnovil vodičský preukaz, neskôr absolvoval kurz práce na počítači, ale v roku 2014 mu bol na ľavom oku znovu diagnostikovaný šedý zákal.

Posudzujúc odvolanie podľa jeho obsahu mal najvyšší súd za to, že navrhovateľ namieta samotnú výšku invalidného dôchodku, vyplácanú mu k 31.12.2010, a to z dôvodu, že podľa jeho názoru mu invalidný dôchodok už pri jeho priznaní nebol priznaný v správnej výške.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Podľa § 492 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť jeho dôvodov. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku dopĺňa :

Pokiaľ navrhovateľ namietal, že mu v konaní nebol ustanovený zástupca z radov advokátov, táto jeho námietka nie je dôvodná. V zmysle § 30 O.s.p. v znení účinnom od 01.01.2012 totiž súd nie je oprávnený sám ustanoviť účastníkov súdneho konania právneho zástupcu z radov advokátov, môže ho iba odkázať na Centrum právnej pomoci. Zo súdneho spisu pritom vyplýva, že navrhovateľ sám požiadal Centrum právnej pomoci o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov, ale Centrum právnej pomoci jeho žiadosti nevyhovelo.

Navrhovateľ v priebehu terajšieho súdneho konania pred krajským súdom namietal, že Mesto Trnava mu doteraz nevyplatilo bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia; sám pritom poukázal na to, že o uvedenom nároku konal Okresný súd Trnava v konaní vedenom pod číslom 13C/209/1992. Krajský súd správne poukázal na to, že v konaní o preskúmanie rozhodnutia o zvýšení dôchodku môže súd v správnom súdnictve (piata časť O.s.p.) skúmať len to, či toto zvýšenie bolo vykonané v súlade so zákonom. Súd v takom prípade nie je oprávnený skúmať oprávnenosť iných nárokov navrhovateľa; o nároku na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia na základe posudku z roku 1994 bol v prípade sporu medzi zamestnávateľom a navrhovateľom príslušný súd v tzv. „civilnom“ súdnom konaní podľa prvej až štvrtej časti O.s.p., čo znamená, že súd, konajúci v správnom súdnictve podľa piatej časti O.s.p. o návrhu na preskúmanie rozhodnutia o zvýšení dôchodku, nemôže o takom nároku konať.

Pokiaľ navrhovateľ v priebehu konania namietal nesprávnu výšku dôchodku vyplácaného k 31.12.2010 z dôvodu, že pri priznaní mu tento dôchodok mal byť zvýšený o 10% z titulu invalidity následkom pracovného úrazu utrpeného v roku 1960, túto jeho námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Aj

odvolací súd mal totiž za preukázané, že o nároku na invalidný dôchodok a jeho výške rozhodla odporkyňa rozhodnutím číslo XY z 20.03.1996, ktoré bolo potvrdené rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č.k. Z-2-18S 302/1993-331 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5So/44/2005 z 23. marca 2007; v uvedenom súdnom konaní bola riešená otázka nároku navrhovateľa na invalidný dôchodok z dôvodu invalidity vzniknutej následkom pracovného úrazu a oba súdy dospeli zhodne k záveru, že invalidita navrhovateľa podľa § 29 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. nevznikla následkom pracovného úrazu. Vzhľadom na uvedené ide o tzv. vec rozsúdenú (res iudicata).

Odvolací súd v tejto súvislosti nad rámec konania navyše poukazuje na to, že počnúc od 01.06.1992 zákon č. 100/1988 Zb. už neumožňoval zvýšenie invalidného dôchodku o 10% priemerného mesačného zárobku. Ani v prípade uznania invalidity podľa § 29 ods. 2 zákona č. 100/1988 Zb. následkom pracovného úrazu by teda navrhovateľovi nevznikol z tohto dôvodu nárok na invalidný dôchodok, vyšší o 10%. Navrhovateľ bol uznaný plne invalidným v roku 1996. Dôchodkový vek 60 rokov pre vznik nároku na starobný dôchodok dovŕšil dňom XY. Jeho invalidný dôchodok sa od 01.01.2004 podľa § 263 ods. 8 zákona č. 461/2003 Z.z. považuje za starobný dôchodok. Ani zhoršenie stavu na ľavom oku v roku 2014 mu preto v zmysle § 70 zákona č. 461/2003 Z.z. nezakladá nárok na nový invalidný dôchodok.

Ako je uvedené vyššie predmetom preskúmania v terajšom súdnom konaní bolo rozhodnutie odporkyne z 09.12.2010 o zvýšení dôchodku navrhovateľa od 01.01.2010. Aj odvolací súd mal preukázané, že k 31.12.2010 bol navrhovateľovi invalidný dôchodok, považovaný za starobný dôchodok, vyplácaný v suma 297 € mesačne.

V zmysle § 82 ods. 2 a 3 zákona č. 461/2003 Z.z. v znení účinnom do 31.12.2012 a podľa § 1 Opatrenia č. 404/2010 Z.z. dôchodkové dávky sa v roku 2011 zvyšujú o 1,8% vyplácanej sumy. Ak teda odporkyňa invalidný dôchodok navrhovateľa od 01.01.2011 zvýšila o 5,40 € (1,8% z 297,00 €) na 302,40 € mesačne, rozhodla o tomto zvýšení v súlade so zákonom.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 43Sd/9/2011-147 z 12. augusta 2014 (§ 250ja ods. 3 v spojení s § 219 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 246c ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1, § 250l ods. 2 a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, lebo navrhovateľ v odvolacom konaní nebol úspešný.

Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.